

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף ה ע"ב
שלימות האדם הוא כשנושא אשה

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ מְתַקֵּן עוֹבְדוֹי עַל יְדֵי
דְּקָרְבָנָא, כִּלְאֵי אֲתַבְּסָם וְאֲתַקְרַב, וְאֲתַקְשָׁר
דָּא בְּדָא, בְּיַחְוּדָא שְׁלִים. הָדָא הוּא דְּכִתְיִב אָדָם
כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. כִּי יִקְרִיב לְקִשְׁרָא מְלִין פְּדָקָא חַוִּי.

תָּא חַוִּי, אָדָם כִּי יִקְרִיב, לְאַפּוּקֵי מָאן דְּלָא
אֲתַנְסִיב, דְּהָא קָרְבָנִיה לָאו קָרְבֹן, וּבְרַכָּאן
לָא מִשְׁתַּבְּחֵן לְגַבִּיהַ, (ס"א על יְדִיהַ) לָא לְעֵילָא, וְלָא
לְתַתָּא. מִמִּשְׁמַע דְּכִתְיִב אָדָם כִּי יִקְרִיב, שְׂאֵינִי
הָבָא, דְּלָאו אִיהוּ אָדָם, וְלָא בְּכֻלָּא דְּאָדָם הוּא,
וְשְׂכִינְתָא לָא שְׂרִיא עֲלוּהִי, בְּגִין דְּאִיהוּ פְּגִים,
וְאִקְרִי בְּעַל מוּם, וּמְאִרִי דְּמוּמָא אֲתַרְחַקָא מִכְּלָא,
כָּל שְׂפִין לְמַדְבְּחָא לְקָרְבָא קָרְבָנָא.

וְנָדָב וְאֶבְיָהוּא אוֹכְחֵן, דְּכִתְיִב, (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אִשׁ
מִלִּפְנֵי יי'. וּבְגִינֵי כֹךְ פְּתִיב, אָדָם כִּי יִקְרִיב
מִכֶּם קָרְבֹן לַיי', אָדָם דְּאֲשַׁתְּכַחוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא, הֵאִי
חַוִּי לְקָרְבָא קָרְבָנָא דָּא, וְלָא אַחֲרָא.

בֹּא רְאֵה, בְּשַׁעֲהַ שְׂאָדָם
מְתַקֵּן אֶת מַעֲשָׂיו עַל יְדֵי
קָרְבֹן, הַכֹּל מִתְבַּשֵּׂם וְנִקְרַב
וְנִקְשָׁר זֶה בְּזֶה בְּיַחְוּד שְׁלֵם.
זֶהוּ שְׂפָתוֹב אָדָם כִּי יִקְרִיב
מִכֶּם. כִּי יִקְרִיב לְקִשְׁרָא אֶת
הַדְּבָרִים פְּרָאוֹי.

בֹּא רְאֵה, אָדָם כִּי יִקְרִיב,
לְהוֹצִיא אֶת מִי שְׂלֵא נִשְׂא,
שְׂהֵרִי קָרְבָנוּ אֵינֹו קָרְבֹן,
וּבְרַכּוֹת לֹא נִמְצְאוֹת אֶצְלוֹ (על
ידו), לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה.
מִמִּשְׁמַע שְׂפָתוֹב אָדָם כִּי
יִקְרִיב, שׁוֹנָה כָּאן, שְׂאֵינֹו
אָדָם, וְאֵינֹו בְּכֻלָּל שֶׁל אָדָם,
וְשְׂכִינָה אֵינָה שׁוֹרָה עָלָיו
מִשׁוּם שֶׁהוּא פְּגוּם, וְנִקְרָא
בְּעַל מוּם, וּבְעַל מוּם מְרַחֵק
מִן הַכֹּל, כָּל שְׂפִין לְמַזְבֵּחַ
לְהִקְרִיב קָרְבֹן.

וְנָדָב וְאֶבְיָהוּא מוֹכִיחִים,
שְׂפָתוֹב (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אִשׁ
מִלִּפְנֵי ה'. וּמִשׁוּם כֹּךְ פְּתוֹב,
אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבֹן לַיי', אָדָם שֶׁנִּמְצְאוּ זָכָר וְנוֹקְבָה, זֶה רְאוּי לְהִקְרִיב אֶת הַקָּרְבֹן הַזֶּה
וְלֹא אַחֲרָא.

וְאָמַר רַבִּי אַבְיָא, אַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ לְגַדְב
 וְאַבְיָהוּא בְּמַלְה אַחְרָא, הָכִי הוּא וְדָאֵי.
 אַבְל קְטֹרֶת, עֲלָאָה הוּא מְכָל קֶרְבָּנִין דְּעֲלָמָא,
 דְּעֲלִיָּה אֲתַבְּרָכֵן עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וְקֶרְבָּנָא דָּא דְּאִיהוּ
 לְעֵילָא מְכָל קֶרְבָּנִין לָא אֲתַחֲזוּן אֵינְוִן לְקֶרְבָּא, דְּהָא
 לָא אֲתַנְסִיבּוּ, לְקֶרְבָּנָא לָא אֲתַחֲזוּן, כֹּל שְׂכָן לְמַלְוִן
 עֲלָאֵין, דִּיתַבְּרָכוּן עַל יְדֵיהּוּ.

וְאֵי תִימָא וְתִצָּא אִישׁ מִלְּפָנֵי יי' וְתֹאכַל אוֹתָם,
 אֲמַאי. לְפָר נָשׁ דְּאָתָא קָמִי מִטְרוּנִיתָא,
 לְבִשְׂרָא לָהּ דְּהָא מִלְּכָא אֲתִי לְבֵיתָהּ, וַיִּשְׂרֵי בָּהּ
 בְּמִטְרוּנִיתָא, לְמַחְדֵי עֲמָה. אָתָא לְקָמִי מִלְּכָא,
 חָמָא מִלְּכָא הֵהוּא בַר נָשׁ דְּאִיהוּ מָאֲרִי דְמוּמִין.
 אָמַר מִלְּכָא, לָאו הוּא יְקָרָא דִילִי, דְּעַל יְדוּי
 דְּהֵאֵי פָגִים, אֵיעוּל לְמִטְרוּנִיתָא. אֲדֵהכִי אֲתַקְנַת
 מִטְרוּנִיתָא בֵּיתָא לְמִלְכָא, כִּיּוֹן דְּחָמָא תְּדַמְלָא
 הָוָה זְמִין לְמִיתִי לְגַבְהָ, וְהֵהוּא בַר נָשׁ גָּרִים
 לְאַסְתְּלָקָא מִלְכָא מִינָהּ, כִּדִּין פְּקִידַת מִטְרוּנִיתָא
 לְקַטְלָא לְהֵהוּא בַר נָשׁ.

כִּף בְּזִמְנָא דְּעָאלוּ גַדְב וְאַבְיָהוּא, וְקְטֹרֶת בְּיַדֵיהּוּ,
 חֲדַת מִטְרוּנִיתָא, וְאַתְתַּקְנַת לְקַבְלָא לְמִלְכָא.
 כִּיּוֹן דְּחָמָא מִלְכָא אֵינְוִן גְּבַרִין פְּגִימִין, מָאֲרִי

כִּף בְּזִמְן שְׁנַכְנְסוּ גַדְב וְאַבְיָהוּא וְקְטֹרֶת בְּיַדֵיהֶם, שְׁמַחַה הַגְּבִירָה, וְהִתְתַּקְנָה לְקַבֵּל אֶת
 הַמֶּלֶךְ. כִּיּוֹן שָׂרָאָה הַמֶּלֶךְ אוֹתָם אֲנָשִׁים פְּגוּמִים, בְּעֲלֵי מוּמִים, לָא רָצָה הַמֶּלֶךְ שְׁעַל

וְאָמַר רַבִּי אַבְיָא, אַף עַל גַּב
 שְׂבָאָרוּהָ אֶת גַּדְב וְאַבְיָהוּא
 בְּדָבָר אַחֵר, כִּף הוּא וְדָאֵי.
 אַבְל קְטֹרֶת הִיא עֲלִיוֹנָה מְכָל
 הַקְּרָבָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם,
 שְׁעֲלִיָּה מִתְּבָרְכִים עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים, וְהַקְּרָבָן הַזֶּה
 שֶׁהוּא מְעַל לְכָל הַקְּרָבָנוֹת
 לֹא רְאוּיִים הֵם לְקָרְבוֹ, שְׁהֲרִי
 לֹא נִשְׂאוּ, לְקָרְבָן לֹא הָיוּ
 רְאוּיִים, כֹּל שְׂכָן לְדַבְּרִים
 עֲלִיוֹנִים שְׂיִתְּבָרְכוּ עַל יָדָם.

וְאִם תֹּאמַר, וְתִצָּא אִישׁ
 מִלְּפָנֵי ה' וְתֹאכַל אוֹתָם,
 לְמָה? לְאָדָם שָׂבָא לְפָנֵי
 הַגְּבִירָה לְבִשְׂרָא לָהּ שְׁהֲרִי
 הַמֶּלֶךְ בָּא לְבֵיתָהּ, וַיִּשְׂרָה עִם
 הַגְּבִירָה לְשִׂמְחָ עֲמָה. בָּא
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, רָאָה הַמֶּלֶךְ
 שְׂאוֹתוֹ אָדָם הוּא בְּעַל
 מוּמִים. אָמַר הַמֶּלֶךְ: אֵין זֶה
 כְּבוֹדִי שְׁעַל יְדֵי הַפְּגוּם הַזֶּה
 אֲכַנְסֵ אֶל הַגְּבִירָה. כִּיּוֹן כִּף
 הִתְקַנְנָה הַגְּבִירָה אֶת הַבֵּית
 לְמֶלֶךְ. כִּיּוֹן שָׂרָאָתָה שְׁהַמֶּלֶךְ
 הָיָה מְזַמֵּן לְבָא אֵלֶיהָ, וְאוֹתוֹ
 אָדָם גָּרָם שְׁהַמֶּלֶךְ יִסְתַּלַּק
 מִמֶּנָּה, אַז צוֹתָה הַגְּבִירָה
 לְהַרְגֵ אֶת אוֹתוֹ אָדָם.

יָדָם יבֹא לְשֵׁרוֹת עֲמָה,
וְהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה הַמֶּלֶךְ.
כְּשֶׁרָאֲתָהּ הַגְּבִירָה שֶׁבְּגִלְלָם
הִסְתַּלַּק הַמֶּלֶךְ מִמֶּנָּה, מִיַּד -
וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל
אוֹתָם.

וְכָל זֶה מְשׁוּם שְׁמִי שֶׁלֹּא
נִשָּׂא הוּא פָּגוּם. בְּעֲלֵי מוֹמִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, קִדְשֵׁת הַמֶּלֶךְ
מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ וְלֹא שׁוֹרָה
בַּפָּגָם. וְלָכֵן כְּתוּב אָדָם כִּי
יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן. מִי שֶׁנִּקְרָא
אָדָם - יִקְרִיב. וּמִי שֶׁלֹּא
נִקְרָא אָדָם - לֹא יִקְרִיב.

דְּמוּמִין, לֹא בָּעֵא מִלְכָּא דְעַל יְדֵיהוּ יִיְתִי לְמִשְׁרֵי
עֲמָה, וְאִסְתַּלַּק מִלְכָּא מִנָּה. כִּד חֲמַת מְטָרוֹנִיתָא
דְּבִגְיָנִיהוֹן אִסְתַּלַּק מִלְכָּא מִנָּה, מִיַּד וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלִּפְנֵי יי' וַתֹּאכַל אוֹתָם.

וְכָל דָּא בְּגִין דְּמֵאן דְּלֹא אֲתַנְסִיב הוּא פָּגִים.
מֵאֲרִיָּה דְּמוּמִין קָדָם מִלְכָּא, קִדְשָׁה דְּמִלְכָּא
אִסְתַּלַּק מִנָּה, וְלֹא שְׂרִיא בַּפְּגִימוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב
אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן, מֵאן דְּאִקְרִי אָדָם
יִקְרִיב, וּמֵאן דְּלֹא אִקְרִי אָדָם לֹא יִקְרִיב.

ספר אור הזהר (עמוד 199)

צָרִיךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה וּבִדְבָקוֹת בְּהִרְחֵבַת הַדַּעַת, לְהַשִּׁיג מַמְלָכוֹת עַד חֲכָמָה, הַמְחִיָּה
אֶת כָּלָם, לְהַשִּׁיג מַחֲיוֹן קְדוּשִׁים וְחֲדוּתָא דְשִׂמְעָתָא, כָּל אֶחָד לְפִי מַעֲשָׂיו טוֹעֵם מֵאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי כָּל
דִּף גְּמָרָא וּפְרָק מִשְׁנֵיּוֹת מְחִיָּה מִמֶּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וּבִפְרָט סֵפֶר הַזֶּהָר עוֹלָה עַל כָּלָם, וְלַעֲשׂוֹת הַמְצוּוֹת
בְּשִׂמְחָה וּמְרֵב כָּל, כִּי הֵם מִמֶּשׁ חַיִּינוּ וְחַיּוֹת נַפְשָׁנוּ, חַיּוֹת וְתַעֲנוּג מִמֶּשׁ, מְרֵב כָּל.

(היכל הברכה פרשת משפטים דף קצ"ט עמוד ד')

כא) על ידי למוד הסוד זוכים לענוה ומחין דקדושה

הַעֲקָר תִּדְעַ אַחֵי, שֶׁעֵקֶר לְמוֹד זֶה שֶׁנִּתְגַּלָּה בְּזִמְנֵי הַזֶּה בְּכָל כַּף בְּהִירוֹת וְאוֹר וְהַתְּפִשְׁטוֹת הוּא מְחַמַּת
שְׁהַרַע גּוֹבֵר מֵאֹד וּכְנֻסֵת יִשְׂרָאֵל נוֹפְלֶת, וּבְלִמּוֹד זֶה נִזְדַּבֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וּבְאֵמַת, בְּעַת לְמוֹד הַסּוּדוֹת,
וּבִפְרָט סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים מֵאִיר הַנֶּפֶשׁ, וְעַל יְדֵי לְמוֹד וִידִיעַת כּוֹנֵת הַמְצוּוֹת מְעוֹרֵר בְּשִׂרְשִׁים
עֲלִיּוֹנִים... וְיֵאֵירוּ לְמַטָּה בְּעֲלוֹי רַב אוֹר גְּדוֹל...

וּבְעַת שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה הַמְצוּה אֲתָה מְכוּן בְּהַכְנָעָה וּבְאֵימָה, לְעוֹרֵר לְמַעְלָה הַמְקִיפִין וְהַמְחִין, אֵף עַל פִּי
שְׂאִין אֲתָה יוֹדֵעַ שׁוֹם מְהוּת, לֹא בְּמִקִּיפִין וְלֹא בְּמַחֲיוֹן וְלֹא בְּשׁוֹם דְּבָר... אֵף עַל פִּי כֵן בִּידִיעַתָּה אֲתָה
מְעוֹרֵר אֶת מְצִיאוֹתָם, אֵף שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ מְהוּתָם נִמְשָׁךְ אֵלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל, וְאֲתָה עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה
וּבְטוֹב לִבָּב מִמֶּשׁ מְרֵב כָּל, בְּגִדְל אוֹר הַמֵּאִיר עֲלֶיךָ.

וּבִפְרָט בְּעַת לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר, שֶׁמִּמֶּשׁ הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עֲלֶיךָ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹר וְחַיּוֹת,
וּבְלִבְד שְׂתַהֲיָה לָךְ הַכְנָעָה בְּאֵמַת. וְעוֹר, שְׂתַזְכָּה עַל יְדֵי לְמוֹד זֶה לְהַיּוֹת עֶפֶר וְאֶפֶר וְלִסְבַּל יְסוּרִים
וְחֲרוּפִים וְדִישׁוֹת עֲקָב, שְׂתַהֲיָה בְּעֵינֶיךָ בְּאִסְקָפָה הַתְּחַתּוֹנָה שֶׁהַכָּל דְּשִׁין עֲלֶיךָ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזוֹר לָךְ
בְּהִרְחֵבַת הַמְחִין שֶׁל הַקְדוּשָׁה וּבְנַעֵם זִוּו הַשְּׂכִינָה, שֶׁלֹּא תִרְגֹּשׁ מִכָּל אֵלָה שׁוֹם הַרְגֵשׁ כָּלֵל וּכְלָל, אֵלָא
הִרְחֵבַת הַדַּעַת וְהַמְחִין מִשְׂמַחַת נַעֵם זִוּו אוֹר שְׂכִינָתוֹ שִׁישְׂרָה עֲלֶיךָ.

(נתיב מצוותיך קאמארא, נתיב היחוד, שבייל א' אות ב')